

Oratio dicta a Petro M
anime ad reuerendissim
cti Georgij Cardinalez

Quia quondā
omnis disciplin
nauassent 7 pro cōi vtili
generante dignum sub
is celebravit vt 7 premio
tarent quā in optime de
bonestatem cererēt. pre
no noie censetur recole
thermopilas nō atheniē
lebrādī pponunt. s3 aut
gentib? 7 natiōibus mo
pitauit. 7 ad summū bo
tanti mysterij quāuis l
rē hanc publice oratiū cu
me tuis que magna sun
pe Mantuano principe
7 bene sperare iubet ot
stī. quo abuti certe nō de
7 hoc laboris mei sub te
elucubratiū accipe nec lec
asserit immortalitatē qu

Vidētibus illis eleus
Actuū primo. ca. 7 in epl
Ria sunt hic E
mi disciplina or
vel maxie cōc
summa maiestas anres
genio vt Xbis cicerōis e

8

252

Oratio dicta a Petro Marfo in die ascensionis de immortalitate anime ad reuerendissimū in xpo p̄ez ⁊ dñm. d. Raphaelē. L. sancti Georgij Cardinaleꝝ ac sanctissimi dñi nri Pape Camerariū.

Græcia quondā Reuerendissime p̄sul alūna virtutum ⁊ omnis discipline fons vberimus eꝝ qui rei pu. operā nauassent ⁊ pro cōi vtilitate mortē forti aīmo ⁊ a natura nūq̄ degerante dignum subire duxissent amplissimis oratorū preconis celebravit vt ⁊ premio suo virtus afficeret ⁊ ceteri ad illam excitarent quā in optime de sua re pu. deq̄ humano genere meritis honestatam cerneret. preclarū hoc græcie institutū nobis qui xp̄ia no noīe censemur recolendū est q̄bus nō fortes Lacedæmonij ad thermopilas nō atheniēses in campis marathonijs ⁊ salamiē celebrādi p̄ponunt. sꝫ autor salutis nr̄e Ihs x̄ps qui pro cōmibus gentibꝫ ⁊ natiōibus mortalis effectus mortē in sempiternū precipitavit. ⁊ ad summū bonū virtutis premiū ianuā patefecit. Itaq̄ tanti mysterij quāuis laudator indignus tñ vt iussis tuis parere hanc publice oratiū cularū habui ⁊ noī tuo sacraui vt bñficijs in me tuis que magna sunt aliq̄ p̄ virili pte graciā referre. me q̄ p̄pe Mantuano principe orbatū refouēs tuorū numero ascripsisti. ⁊ bene sperare iubēs otiiū ad bonarū artium studia recollēda tribuisti. quo abuti certe nō debeo. Viue igit̄ felix Reuerēdissime p̄sul ⁊ hoc laboris mei sub te mōimentū quodcūq̄ est virtutis auspicijs elucubrātū accipe nec lectiōe tua ducas indignū qd̄ anime rōalis asserit immortalitatē qua nil in nobis debet esse antiquus.

Jesus.

Uidentibus illis eleuatus est. ⁊ nubes suscepit eū ab oculis eorū Actūū primo. ca. ⁊ in eplā presentis solēnitatis.

Ria sunt hic Beatissime p̄cifer. q̄ ingeniū varia ⁊ sublimi disciplia ornatū ac summa dicēdi vbertate predictū. vel maxie cōciteret. Loci huiꝫ in toto orbe celeberrimi summa maiestas anres nr̄e castigatissime q̄ nil nisi p̄fectū ingenio vt Xbis cicerōis eloq̄ntie p̄ncipis vtar ⁊ elaboratū idustria

822
narrari puenit. ipa deniq; res q̄ ardua est ⁊ pdifficilis. sed viator
rib; necessaria in p̄mis habet̄ aīe. s. ratōnalis īmortalitas ⁊ excel
lētia quīdaz nāq; nubilo erroris obducti om̄ipotētis dei munere
abutuūt ⁊ se degeneres mox p̄auitate efficiūt quos diuīa gr̄a ef
ficiūt illustres ⁊ sic iter virtutis qđ luru diffuētibus p̄suetudo pec
cāli vt scribit hieronim; aspez effecit ⁊ arduū penit; relinq̄ntes
ad bestias deuoluunt ⁊ lutū de qb; p̄phā sic cecinit hō cū in ho
nore esset nō intellexit p̄patus est ium̄tis insipiētib; ⁊ similis fa
ctus est illis qua p̄pter nobis cauendū est qđ diuīa reuelatōe in
struci eterne felicitatis ignorantia cāri nō possum;. Auctor; qppe
salutis nr̄e nō solū v̄bis s; etiā re vidētib; discipulis ⁊ nr̄e sanctis
si naclaz ad celos iter oñdit qđ Micheas diuīno spū afflat; his
v̄bis p̄dicerat. Et ascēdit pandēs iter añ eos. Quāuis igit̄ onus
hoc im̄y longe virib; me terreat tñ hūanitate vīa p̄clarus hui; sa
cri p̄fessus eruditōe ac celesti p̄sidio fret; in hoc clarissimoz inge
nioz teatro quīs nulla pene doctrina nullo deniq; dicēdi lepe
subnit; de aīe rōnalis īmortalitate paucis disserā a sacratissima
v̄gine quā gr̄e fontē necessitas fidelīū nouit orōez auspicat; meā
eiusq; numē ⁊ opē implozatur; celestes nūtij salutatōez vsurpans
pio affectu dicam Aue Maria.

Videntibus illis eleuatus est r̄c.

Erītātē ⁊ arcanū opificis vniuersi ac rectoris hūani in
genij quīs p̄spicacissimi puris naturalib; p̄spici nō pos
se phōz deliramēta oñderūt quos antiqtas vt numīa qđaz suspe
xit ⁊ coluit ⁊ de aīa disputātes imp̄mis balbucinati sunt. Flōnuli
li qppe īmortales qđez aīas esse dixerūt nūq; tñ incepisse asserē
tes ac numez quēdaz ipsaz ⁊ in noua corpa migratiōez posuere.
Itaq; nūc inferas qđ drupedes nūc in volatilia nūc in p̄fices deie
cerūt in hoc pherecidis syri qđ p̄im; phāntiū de aīoz īmortalita
te disputauit eiusq; discipuli pythagore vanitas fabulat;. Cui; de
lyz acunē secut; est plato epedocles aīaz demersit in sanguinez.
Aristozen; ne a musices disciplina quā p̄fitebat; discederet armo
niā esse asseruit. ignē v̄o zeno stoicoz princeps. Aīa democriti cō

cursu fortuito athamoz efficit. hic veritatē in puteū penitus di-
 merfam esse dixit idcirco mirandū non est si illa p tot annos hau-
 rere nō potuit. Desipit oīo dicearch⁹ aīaz nomē esse tm̄ imprudē-
 ter affirmās Cicero expositis philosophantiū varijs de aīa sentē-
 tijs inquit hāz snīaz que vera sit deus aliqs viderit 7 alibi qm̄
 vtraz snīa doctissimos habuit auctores qd certi sit diuinari nō
 potest. Quidaz immortalē esse aīaz affirmarūt sed vnicā oīibus
 hoībus illaz tribuētes quo nil pōt excogitari absurdi. qdaz edu-
 cunt illam de potētia materie vt ceteroz animantiū aīas quam
 sententiā vndiqz profanā stoliduz pecus 7 caro insipida oscitans
 ille epicur⁹ euomuit quē gentilis philosophie hereticū 7 non ho-
 minē sed porcū merito appellabimus Poete animaz excellentiaz
 platonico illo furore suspicātes immortalitatē illis quidez sed nō
 eo modo quo debebant tribuerūt euripides qui poeticā sectatus
 schenicus philosophus cognōtatus est animā humanā dixit esse
 deuz. 7 Seneca dicēs nil aliud est nostra ratio qz pars diuini spī-
 ritus in corp⁹ nrm̄ iūersa quā opinionē vt hereticā damnat Aug-
 gustinus his verbis. non aliter audiendi sunt quaz heretici qui
 animā deū esse dicunt. nam si sic esset nec in melius nec in peius
 labi posset. Confutēs eam 7 Thomas inquit Idem est dei inspī-
 rare qz spīritū facere non de substātia sua sed de nihilo Aristote-
 les philosophoz facile princeps diuersa habuit principia 7 sic de
 immortalitate anime vel errauit vel ambiguus profecto remāsit
 cum vir immense quīs subtilitatis puris naturalibus sine gra-
 cie splendor vteretur Idcirco Augustinus qui emīnētissimo in-
 genio celos penetrauit philosophi inquit nescientes ad quem fi-
 nem hec essent referenda inter multa que locuti sunt veritati fal-
 sa miscuerūt. In libris philosophoz inquit Hieronim⁹ non sem-
 per sed aliquando vasa dei que sunt dogmata veritatis repperi-
 untur Quamuis anime immortalitatem vt dicebam aliquo mo-
 do 7 confuse concesserint philosophi illam tamen puris naturali-
 bus apriori demonstrare non potuerunt. Non igitur rationes no-
 stras illoz cōmentitijs argumētationibus cōfirmare debemus.

Unde vas electionis et magister ecclesie Paulus qui non in umbra
culis phos sed in raytu ab istis sensib? in tercio celo a summa vi
tate institutus audiuisse arcana vba que non licet hoī loq. seq
nō ab hoīe accepisse euāgelium s; p reuelatōez Jesu xpī gloriat̄ his
vbis colosenses monet videte ne q̄s vos decipiat p phiaz et ina
nē fallaciā fm traditōez hoīm fm elementa mūdi et non fm xpm
qz in ipō habitat oīs plenitudo diuinitatis corp̄ isr. Socrates p
fecto sapiētissimus oraculo apollinis iudicat? et illoz fons q̄ eru
ditius pb̄ati sunt Ab eo. n. oēs phōz alicui? noīs disciplie mana
rūt vñ Hiero. legite platonē Aristō. theophrastū xenophontē et re
liquos q̄ de socratis fonte manātes diuersis cucurrere flumib?.
Socrates inq̄ vitatē se ignorare p̄fessus est cū moritur? de aīoz
imortalitate disputaret his vbis. vix sit meli? dij immortales sciūt
hoīez aut arbitroz scire neminē. qua ppter inq̄t lactanti? necesse
est oīs phie sectas alienas esse a vitate qz hoīes erāt q̄ illas p̄sti
stituerat nec vllū fundamētū aut firmitatē p̄nt hīe que nullis di
uinaz vocū fulciunt̄ oraculis. abicite inq̄t leo pontifex erosa dño
mūdane argumēta scie p̄ quā nemo ad cognitiōez vitatis potuit
puenire. abigat̄ p̄cul terrenaz caligo rōm et illuante fidei oculo
mūdane sapie fum? abscedat diuina est. n. auctoritas cui credim?
diuina est doctria quā sequimur. Flos igit̄ q̄ xpiane recteq; ph̄amur
et qb? doctria est inspirata diuinit? aīas rōnales incipe q̄dez et
a summo deo creari eodēq; creatōis pūcto in corp? iā p̄positū in
fundi asserim? immortalesq; esse nō sua essentia hoc. n. dei viuē
tis p̄prium est oē id q̄ppe qd̄ est p̄ter deū inceptit aliqñ caducūq; est
et momētaneū. grā vō et ordinatōe diuina nōnulle res inter quas
aīe rōnales p̄manēt et manēt Magn? ille plato ad vitatē interdū
accedēs nr̄az eēntiā diuine eēntie p̄patā eēntiā nō esse asseruit. nec
theologie nr̄e vt mūdane phie inueniēs est vt aliqd̄ icipiat et nō
desinat Credēdū est inq̄t Augusti? firmiterq; tenendū q̄ aīe nō
sunt ab initio create Et scribēs ad hieronimū inq̄t immortalis est
aīa fm quādam modū non em̄ oīmō sicut deus de quo dictū est qz
sol? bz immortalitē. scripserat hoc ad th̄i norbeū sonora illa tuba

et doc
is ter
mina
lem
habe
tibili
nihil
autē
imm
deum
tis et
glori
quid
om̄ia
nitu
intri
solu
ritū
chie
ueri
sene
cum
dia
veh
onis
dei
diu
vita
nou
lent
nor
gm
enti

et doctor gentium Paulus his verbis. serues mandatū xp̄i quez suis
 is temporibus ostēdet beatus et solus potēs rex regum et dñs do-
 minantiū qui solus h̄z immortalitatē et lucem habitat inaccessibi-
 lem Quē locuz exponens Nicolaus de Iyra inquit. sola trinitas
 habet et se necesse esse. Om̄is autē creatura eo q̄ est de nihilo ver-
 tibilis est in nihilū quantū est de se. Om̄ia inquit Gregorius in
 nihilū tenderent nisi om̄ipotentis dei manu tenerent. Habitat
 autē lucem inaccessibile quoniā nulli creature illius maiestatis
 immensitas omnino patet. Unde Lactanti⁹ alioquin nihil inter
 deum hominēq̄ differret si consilia et dispositiōes illius maiesta-
 tis eterne cogitatio assequeret humana. Asserimus inquā deuz
 gloriosuz non necessario sed contingenter creare animas et quic-
 quid ex nihilo creauit ad extra vt si eius om̄ipotentie placuerit
 om̄ia que inde tanquā a prima causa dependent in nihilū peni-
 nitus redigantur. Anime rationalis perpetuitatē non per aliqd
 intrinsecum ipsius esse dicimus. verū exordinatiōe diuina vt nō
 solum in suis naturalib⁹ perseueret sed propter meritū vel demer-
 ritū ita dixerim gloriā sortiatur et penā Unde veritas per os Eze-
 chielis sic loquitur. Ecce om̄es anime mee sunt. anima que pecca-
 uerit ip̄a moriet̄. morte scz culpe ac demū gehēne si in peccatis p-
 seuerauerit. Philosophi autē ponentes perfectionē nature animā
 cum suis virtutib⁹ in corpore acquisitis permanere ac eadez stu-
 dia exercere dixerunt Quos mātuanius vates secut⁹ est et in hoc
 vehementer errarunt. Om̄is quippe anima vel regni vel perditio-
 nis est filia nec est dand⁹ status neuter in puris naturalib⁹ de
 dei ordinata potētia Dionisius ait animas humana et bonitate
 diuina esse cōsecutas vt sint intellectuales et habeāt substantialē
 vitam indeficientē Talem anime immortalitatē philosophi non
 nouerūt. quā profecto nouissent si puris naturalibus quoꝝ excel-
 lentia quasi supra hominē p̄diti erāt perspici potuisset Idcirco
 non ab illis pendere sed illos ad veritatē nostrā et catholicū do-
 gma trahere debemus qui nō ab homīe sed ab eo apud quē sapi-
 entia hominis stultitia est et ianua mortis definitur atq̄ materi

am eterni interitus approbat. Misteria nullis ante referata inge-
nijs accepimus. Nos igitur inquit Lactanti? certiorib? signis eli-
gere possumus veritatē qui non ancipiti suspiciōe collegimus
sed diuina traditiōe cognouim? et nobis diuinatiōe opus iam nō
est vt Cicero dixerat quibus veritatē diuinitas ipsa patefecit Im-
mortale animā inquit Hieronim? et post dissolutōe corporis sub-
sistentē pythagoras somniauit democrit? non credidit In scela-
tionē damnatōis sue socrates disputauit in carcere. Nūc autē in-
dus persa gothus egipti? phant? bestioꝝ feritas et pellitoꝝ turba
populoꝝ qui mortuoꝝ quondā inferiis hoēs imolabant stridorē
suū i dulce crucis fregerūt melos et toti? mūdi vna vox xp̄us est.
relictis igitur nauis phōꝝ sylogismis et caligine tandē munere cele-
sti discussa erroris aliquas rōnes theologie nostre sentaneas de
animoz immortalitate in mediū afferam? quas duz breuiter atti-
go faciles aures vt et hacten? fecistis p̄bere obsecro. Quis forma cor-
ruptioni obnoxia de ip̄ius materie potētia educit? causa quippe
corruptiōis materia est. animā vero humanā de potētia materie
nō educi ph̄s testat? dicens ip̄az foris aduenire ac esse diuinā af-
ferūt id theologi nr̄i. Unde militantis ecclesie lumē et aquila vo-
lās sup vniuersa sydera diuus ille Augustin? ait nō ex his notis
vilitatisq; naturis anima facta est quas istis corporeis sensibus tā-
gim? nam neq; ex terra neq; ex aqua neq; ex igne neq; ex aere ne-
q; ex his om̄ibus neq; ex aliquib? hoꝝ coniuictis constare animā
puto fides etiā nostra sanctissima non ab agente vllō naturali s; a
deo creari ex nihilo asserit et infundi. Ea insup essentia que mē-
te que rōne que intellectu p̄dita est immortalis habet atq; perpe-
tua. Mens quippe oīm sententiā immortalis est et id om̄e qd̄ men-
te qd̄ ratione p̄ditū est deo propinquissimū esse dicit? Enia ve-
ro humana ratione mente intellectuq; honestata est qd̄ luce cla-
rius patet. Unde scribit in psalmo Minuisti eū paulomin? ab an-
gelis ob anime sc; intellectiue excellentiā et Cicero ph̄s nō igno-
bilis ac dicendi mgr̄ inquit. aīal hoc prouidū sagax multiplex acu-
tum memor plenū rōnis et consilij quē vocam? hoīez preclara qua

ad az cōditōe generatū esse a deo constat solū est em̄ ex tot aīantiū
 generibus atq; naturis particeps ratiōis ⁊ cogitatiōis cum cete
 ra sint oīno expertia. qd est autē non dicam in hoīe sed in oī celo
 atq; terra ratiōe diuini? que cū perfecta est noīat̄ rite sapiētia. id
 p̄terea quo homo vt diuinū qd operat̄ aut in seīpo diuine sortis
 quid habet deoq; tandē similis quoad fieri potest efficit̄ immor
 tale profecto est. Om̄ia quippe diuina immortalia sunt at anima
 humana ea parte qua cōtemplat̄ ⁊ sapiāz opera sua studio ⁊ indu
 stria tandē consequit̄ id est quo homo vt diuinū quid opat̄ aut
 in se diuine sortis qd habet deoq; tandē similis quo ad humanis
 iuribus dat̄ euadit igitur talis anima nō caduca nō mortalis s;̄
 perpetua est ⁊ incorruptibilis Immortalis est aīa inqt̄ Augusti
 ne a sui creatoris similitudine discrepare videat̄. nō. n. poterat ef
 se imago dei si vllō mortis termino clauderet̄. eternitas deniq; ac
 cidentis proprii subiecti eternitatē presupponit Beatitudo aut̄ est
 accidens perpetuū ⁊ eternū qd patet p̄ illud saluatoris ibūt iusti
 in vitam eternā in quib;̄ sanctissimis v̄bis eternitas subiecti si
 mul ⁊ accidentis exprimit̄. idcirco anima subiectū ipsi? beatitudi
 nis perpetua est. paz ne tibi vester homo inqt̄ Bernard? cogita
 q̄lem te fecit deus nempe fm̄ corpus egregiā creaturā fm̄ animā
 magis insignem ratiōis pticipes beatitudinis eterne capace Id
 circo religionē soli capim? inquit Lactanti? vt ex hoc sciam? hu
 manū sp̄m̄ non esse mortale q;̄ deū qui est immortalis ⁊ desiderat
 ⁊ agnoscit. ⁊ alibi apparet aīnā non interire quia deū qui sempi
 ternus est ⁊ q̄rit ⁊ diligit p̄terea breuitatis causa theologoz pre
 claras de animoz immortalitate sentētias ⁊ Augustini imprimis
 qui xp̄iani dogmatis magnū est columē ⁊ heretice prauitatis fla
 gellū ⁊ valida securis habet̄ ⁊ est p̄tereo sententiā auerrois qui
 dicit animā manere post mortem ⁊ finem eius prosperitatis esse
 si primo motori iungatur. p̄tereo Auiceunā dicentes Cum anima
 liberabitur a corpore ⁊ ab accidentibus corporis tunc agenti intel
 ligentie coniungi poterit in eaq; pulchritudinem intelligibilem ⁊
 perennem delectationem inueniet ⁊ intelligentiam agentem ap/

pellat deum Pretereo Galienum scribentem sicut lumen solis quod
est incorruptibile seperatur ab aere et omni oculorum in intumitu si
ne sui corruptione sic et anima sine sui corruptione seperatur a cor
pore. Pretereo Platonem qui in phedome ait animus purgatus
hinc exiens habitabit cum deo et alibi anima est immortalis et ut
aruerit passiones vel victa fuerit premiabitur vel punietur. post
hanc vitam. Et Ciceronem in somnio Scipionis dicentem sic ha
beto omnibus qui patriam seruauerint inuenerint auerint cer
tum esse in celo definitum locum ubi beati euo sempiterno fruan
tur Pretereo sententiam Didimi ad Alexandrum sic scribentis.
Nos non sumus huius mundi incole sed aduene. Nec ita in or
bem terrarum venimus tanquam in eo consistere libeat Sed tran
sire properamus enim ad patriam larem nullis delictorum pon
deribus preprauiati. Pretereo denique Xenophontem et alios pene
innumerabiles qui animam esse immortalem asseruerunt. Fasti
dium profecto pareret oratio si in re manifesta testibus non neces
sarijs vteretur. Est enim communis omnium qui ratione quoquo
modo uti possunt de animorum immortalitate consensus. Et ego
auctorem salutis nostre Christum propero cuius resurrectio et ad
celos triumphalis ascensus omnis ambiguitates de anime immor
talitate deque humani corporis reformatione dissoluit. Unigeni
tus siquidem dei filius posteritatis Ade in quem peccauerat du
ram sortem miseratus Et lapsus nouus Adam et gradus per quem
ad ipsum regredi possemus factus est. Et ut viatoribus ad celestem
patriam iter iusticie panderet. Mediatorem itaque se constituens
ex purissimo immaculate virginis sanguine carneque sumpsit. Ma
trisque simul et filie quam nouam Deuam merito veneramus et col
imus Sacratissimum vndique thalamum et ab omni labe peccati etiam
originalis diuina gracia preseruatum ut vase purissimo celeste illud
manna exciperet habitare ac verus homo fieri naturaque passibil
dignum duxit ut pro reconcilianda suo auctori natura que inutilis et
nitus effecta corruerat eterno patri hostiam immaculatam offerret. O
felicem virginis vterum qui verum hominem portauit et deum in quo hui

milita
tus de
mi ty
ut illa
nos h
na di
gnific
nr lat
obiect
eucar
ditois
mede
ascēd
ut in
nis n
ferita
sphen
crucē
figēt
te m
nāe g
one r
i m
liqst
potē
redē
quā
obed
p ob
culp
cā c
tio f
tque

militas in maiestate habitauit et in humilitate maiestas. In lucem editus dei hominum mediator in stabulo vagauit et feno crudelē seuisi-
 mi tyranni persecutiōez patitur et fugā ouē diu errantē studiose quāsiuit
 ut illā propriis hūeris referret ad gregē Jordanis fluēta sacrauit ut
 nos baptisimi lauacro regnati ad verā patriam redire possemus hūa-
 na diuinaque opa vicissim exercēs mōtez q̄ maiora iusticie p̄cepta si-
 gnificabat gr̄e legeꝝ oībz gentibꝝ et natiōibꝝ promulgandā legifer
 n̄r laturꝝ ascēdit ut viatores ad summū illud bonū volōtatis n̄re
 obiectū p̄ virtutes morꝝ et fidē spēz caritatēqꝝ dirigeret. sacramentū
 eucaristie imo viaticū n̄rū instituit ut vetꝝ fermentū iudaice tra-
 ditōis noua p̄ferio fieret. et ut agnꝝ nō in figura sꝫ in virtute co-
 mederet. et ut deniqꝝ p̄ cibū quo vetꝝ ille pens ceciderat nouꝝ hō
 ascēderet sacerdotes hꝝqꝝ sacramēti mīstros effecit ap̄los p̄ quos
 ut in sui memoriā hoc faceret posteritatē amonuit tādēz redēptio-
 nis n̄re misteriiū sūma caritate celebraturꝝ seuentiū in se iudeoz
 feritatē nō refugit sꝫ p̄ nobis dolēs post alapas sputa flagella bla-
 sphemias hūis spineā coronā et liuore deformis quo sanati sumus
 crucē victorie sue tropheū mortis ille triūphator ascēdit et p̄ cruci-
 figētibꝝ orauit ad pat̄ez Cui ut nob̄ documēto essꝫ sp̄m suū in mor-
 te p̄mēdauit. In q̄ passione singulare miraculū celebratū est ut. s-
 n̄e gloria nō redūdaret in corpꝝ ut essꝫ passibile subtracta p̄tecti-
 one nō soluta unioē. q̄. n. semel assumpsit nūqꝝ dimisit q̄ p̄pter
 in matris doloribꝝ destituta hūanitas de? de? me? ut qd me dere-
 liquisti exclamauit. O in estimabile caritatis dilectōz O mirā dei oī-
 potētis mīaz qui ut suū redimeres filiū tradidisti. O ineffabile
 redēptoris benignitatē qui pat̄is volūate nō natura deitatis p̄
 quā nō poteras nō esse q̄ fueras hūilitatē n̄raz suscepisti factus
 obediēs pat̄i vsqꝫ ad mortē ut illuc vñ vetꝝ adaz ptumar ceciderat
 p̄ obedientiā nouꝝ rediret deniqꝝ ut p̄ te oīa noua fierēt. O felix
 culpa q̄ tēz ac tantū meruit h̄re redēptōzē O sinogogā infamē ce-
 cā cui? lumē in tenebras vsuz est et ep̄atū tuū alter accepit de sola-
 tio facta q̄ n̄ cauillatōibꝝ tuis sc̄pturaz corticē ut brutū ali odens
 tpus visitatōis tue nō p̄gnouisti et adhuc durā ceruicē erigēs q̄m

725
tibi aliquādo in maximis beneficijs veritatis exprobrauit abbreviatis ebdomadi qui danielis cessante vnctione sceptroq; ablato quod tibi Jacob patriarcha pdixerat catulū illuz leonis de tribu Juda qui tropheū crucis ad predam tartareis legionibus extorquendā ascendit 7 in sepulchro requiescentē vt vera mors ostēderetur deus suscitauit. non agnoscis sed omīssa luce pecudibus effecta hebetior interitum sectaris 7 tenebras nec misera dispiciis corde incircūcīsa locum circūcisionis tue preputiū occupasse 7 dū vesana penitus terraz re promissionis cū lactis 7 mellis copia expectas fellis amaritudinez potas demonū esca efficeris ac tenebras sortiris eternas Sanguis ille innocens quē super te ac filios tuos efferata suscepisti ab hominabile te mundo effecit 7 oleū qđ ad vsum iam nephariū profana inquiris maximas tibi confusiones offundit ac tenebras. Monuit te Baruth ppheta monuit ne alteri gloriā tuā 7 dignitatez genti traderes aliene quod tibi iā accidisse stulta non percipis Christus inquit Leo pōtifer qui se nouū 7 verum recōciliationis sacrificiū offerens patri nō in templo cui? iam erat finita reuerētia nec intra septa ciuitatis ob meritū sui sceleris diruēde sed foris crucifiscus est vt veterū victimarū cessante misterio noua hostia nouo impōetur altari 7 crux xpī non templi esset ara sed mūdi Anima xpī sanctissima nunq; a diuinitate separata patribus qui in limbo detinebant̄ oblectamentū allatura descendit 7 diuina claritas vndiq; refulgēs illis prebuit paradisi quē in cruce christus latroni promiserat 7 illic non ad penā sed consolationē patrū vsq; ad horā resurrectionis immorata est. Tartareisq; hostib; expugnatis mortē vt per Esaiā pdixerat in sempiternū precipitauit asserens igit̄ mortis captiuo corpore qđ angelico ministerio sanguinē resumpserat ope diuinitatis vnita est 7 gloriā tribuit quod tātis dotibus insignitū clauso sepulchro resurrexit 7 primitie dormientiū factus est xpūs Angelus quippe resurgētī domino ianuā non aperuit sed clauz suscitari prebuit iudiciū ppter qđ inquit vas electiōis deus exaltauit illū glorificato. s. corpe 7 dedit illi nomen qđ est super omē nomē

vt. s. ch.
nē suā
in illo
me 7
bet cu
fieri d
nicus
veran
tibus
hodie
ciū de
post
nē vt
post
scope
episc
ro te
cere
ertar
uato
nō p
pisc
cepe
tem
pe J
greg
it C
Bea
cele
Ro
re f
dri
nus

ut. s. christus homo idiomate comūicato dicat̄ deus. Resurrectio
 nē suā xp̄s nou distulit ne fides sue diuinitatis extinguerēt que
 in illo etiā triduo solū remansit in vīrgine ⁊ vt immortalitatis ani
 me ⁊ corporis reformati documēta ⁊ spem future resurrectōis pre
 bet cui⁹ ipse non quantū ad accidentia sed ad essentiā exemplar
 fieri dignū duxit. Philosophantiū igitur de lira acumina Plato
 nicus ille miles ⁊ somnia pythagorea Tullianaq; iam facessant.
 veram lucē sequamur que nobis in regione vmbre mortis habitā
 tibus diuina miseratione refuist. Rex noster inquit Hieronim⁹
 hodie de inferis triūphatoꝝ ⁊ laureatus exiuit nec candidatū offi
 ciū defuit sed leta cū p̄ncipe suo omnis beatorū turba processit.
 Post resurrectiōez discipulis facta in oculis transformatiōe dur
 n̄ vt pegrin⁹ apparēs figuras interpretat⁹ ē ⁊ dubitatī thome vt
 posteros ⁊ firmaret latus palpanđū prebuit Apostolos creauit epi
 scopos dicens Ite ⁊ predicate euangeliū omni creature inuenis
 episcopoz mun⁹ ⁊ doctrinā in cuius signū eoz capita viridī gale
 ro tegunt̄ tanquā luminaria in mundo Inquid Hieronimus lu
 cere debent episcopi vt ex ipsoꝝ actuū lumine incredule mentes
 errantiū ignorantie sue tenebras deprehendant O immensaꝝ sal
 uatoris nostri potestateꝝ que in eruditos liberalibus disciplinis
 nō pitos grāmatica nō armatos dialectica nō rethorica inflatus
 piscatores sic confirmauit vt eozū retibus ipsos etiā philosophos
 ceperint ⁊ habens clauē abyssi ⁊ cathenā magnaz diaboli attrahē
 tem manū ligauit ac imbecillē reddidit impellentē. In noīe quip
 pe Jesu omne genu flectit̄ celestīū terrestriū ⁊ inferoz dominici
 gregis curam ap̄loꝝ p̄ncipi delegauit ⁊ fidelīū ecclesie preposu
 it Quā sapiētie tue qua plurimū censet̄ fulget hec sedes regendā
 Beatissime Pontifex Tradidit deus ⁊ clauēs qbus ianua regni
 celestis bene merētibus reserat̄ Claris victorijs potiti quondam
 Romani p̄ncipes precedētibus captiuoz agminib⁹ ⁊ vario gene
 re ferculoꝝ quibus erariū ditabat̄ in Capitoliū triūphalibus q̄
 drigis vehabant̄. Quoz victorijs ⁊ p̄paz spectaculis Natua
 nus ille vates exbilarat⁹ applaudēs sic intonuit.

Ille triumphata capitolia ad alta corintho.
 Victor aget curruum celis insignis acbinis.
 Triumphalis auctor salutis nre in manu forti hostibus devictis p/
 strata morte ac p[ri]b[us] sub radiati crucis vexillo liberatis no[n] diu[er]
 capitulinu[m] equis albis. s[ed] lucidissima nube angelico misterio p[re]pa/
 ta suscept[us] vt diuinitate sua et humanitate dotib[us] gl[ori]e q[ua]m strenue
 militauerat honestata[m] o[m]nderet ad sede[m] empyrea[m] videtib[us] discipu/
 lis ex morte oliueti sp[iritu]m missur[us] ascēdit. et humanitate[m] q[ua] culpa p[ri]
 mi parētis dep[re]ssa iacebat sup[er] choros anglo[rum] exaltauit. Qui du[m]
 humanaz p[er]ditōez inq[ui]t Aug[ustinus]. syderib[us] ip[er]portauit credētib[us] celu[m] pate
 re posse mōstrauit et dū victorē mortis in celestia eleuauit victorē
 eiusdē mortis quē seq[ui]mur o[m]ndit. Ascētio igit[ur] d[omi]ni catholice fidei
 p[er]firmatio fuit vt securi in postez crederem[us] miraculi ipsi[us] de nū
 cui[us] in p[re]nti p[re]cepissem[us] effectū cū igit[ur] aīa rōnalis ex gr[ati]a ordina/
 tiōez diuina sit immortalis et ex rōe vice gl[ori]az fertiat[ur] et pena[m] et oīa no
 bis arcana sint reuelata diuinitatis vt excusatiōi loc[us] nō relin[qu]at[ur]. et
 auctor salutis nre clar[us] et bens exēplū celestis p[re]ie ianuā refrauerit
 p[er] x[risti]bus adnitendū est nobis vt thesaur[us] n[ost]r[us] in vasis fictilibus
 recōdituz prauis morib[us] et impietate diuina gr[ati]a nō fraudem[us]. s[ed] nu
 bez mūdane pb[er]ie cū q[ua] nobis sup[er]ni lumis splēdo[re] mūd[us]q[ue] lucē se
 q[ui]t[ur] nihil iā est discutiētes calcata voluptate ac ex hōestissimo
 virtutū p[re]essu tāq[ua]m meretricia infami ex pudico matronaz cetu ex
 plosa est nāq[ue] malo[rum] esca vt inq[ui]t plato illi[us]. n[on] illecebris hūane cu
 piditates capiunt[ur] vt hamo pisces. Sarcinis peccato[rum] excussis q[ui]
 b[us] ad atre voraginis gurgite dep[re]mimur. ac fidei clipeo mūiti per
 quā soluamur si xp[ist]iano no[m]i[n]e cēseri cupim[us] si eterne felicitatis p[re]
 miū exoptā[us] si esse xp[ist]i coheredes volum[us] xp[ist]i vestigiis insistā[us] q[ui]
 vt inq[ui]t ap[osto]l[us] p[ro] nob[is] pass[us] est. et vt ei[us] vestigia seq[ui]mur exēplū relinq[ui]t
 Qui r[ef]ormabit corp[us] hūi[us] itatis nre p[er]figuratū si merebim[ur] corpi cla
 ritatis sue vt mēbra capiti cohereat. cap[ut] ut at xp[ist]us ē c[or]p[us] hō[mo]s triūpha
 lē ad celus ascēsu pio aīo r[ec]olētes vt. s[an]ct[us] sp[iritu]s gr[ati]az cordib[us] n[ost]ris inf[und]at
 orē. p[re]clar[us] il[le] d[omi]n[us] i[n] ore sp[iritu]s hōm[in]es. Te g[er]o q[ui]sum[us] tuis fam[ili]is subuēi quos
 p[re]cioso sanguine redēisti et cū p[re] ac sp[iritu] s[an]cto regnat in eternū. Amē.

IA
 SV
 CA
 GA
 mo
 su
 ali
 ip
 bo
 sum
 esse
 bon
 rebu
 con
 dibi
 adm
 iudi
 ribu
 or n
 in ca
 in te
 Rei
 mu
 uall
 Tu